

A könyvtár jövője – a jövő könyvtára

A tudástársadalom a globális világ pozitív alternatívájaként nemcsak a gazdasági és politikai élet szereplői számára jelent újabb kihívásokat. A könyvtárak, ezek a tudáshelyek – megfelelő menedzselés esetén – az információhoz, tudáshoz való hozzáféréseken túl a tudástársadalom fontos színtereivé válhatnak, s a modern tájékoztatási technológia eszközeinek felhasználásával és segítségével az iskolai könyvtárak is az oktatás, a művelődés, az információ szétszórásának fontos központjai lehetnek.

Mielőtt a könyvtárak jövőjéről beszélnénk, nézzük meg, hogyan próbálták az egészen közeli múltban definiálni a könyvtár helyét és szerepét.

A kilencvenes évek válaszkísérletei

– A könyvtár meghal – lejárt az ideje, idejétmúlt. E vélekedés mögött ugyanaz a félelem húzódik meg, amely a televízió rohamos elterjedésével a Gutenberg-galaxis végét jövendölte.

– Interaktív hely – ahol a számítógép a főszereplő. Ma is sokan gondolják azt, hogy a multimédiás programokat futtatni tudó számítógépek olyan eszközök, amelyek képesek lesznek pótolni és helyettesíteni a könyveket.

– Status quo szindróma – minden marad a régiben, semmi sem változik. E nézet szerint az újfajta technikának nincs helye a könyvtárban, az nem oda való, és nem kell ezeket a dolgokat összekeverni.

– Kulturális műemlék, a múlt egy érdekes darabja, amit meg lehet mutatni. Szerintük a könyvtár a legjobb esetben is múzeumává válik. Ennek oka az, hogy semmilyen értelemben sem lesz képes megfelelni az új kihívásoknak.

– Mindent keveseknek – csak azok fogják használni, akiknek pénze van. E nézet szerint a könyvtár a piacgazdaság egyik új szolgáltatójaként tevékenykedik majd.

– Keveset mindenkinek – olcsó és hozzáférhető, de keveset tud nyújtani. E vélekedés azt jelenti, hogy habár a könyvtárak többsége rendelkezik majd bizonyos tech-

nikai szinttel, hardverrel, szoftverrel és hálózati kapcsolattal, mégsem lesz képes követni a technológiai és a tartalomszolgáltató ipar robbanásszerű fejlődése által generált igényeket.

– Ismereteket nyújtó szalon – egy elegáns és divatos hely. Szerintük „divatba jönnek” a könyvtárak, éppen azért, mert követik az igényeket, s olyan környezetet és olyan lehetőségeket képesek biztosítani, amelyek otthon nem mindenki számára érhetőek el.

– Politikailag szelektáló hely. A politika mindig beleszólt abba, hogy milyen támogatást kapjanak a könyvtárak és kinek legyen ez elérhető. A tudáshoz való hozzáférés lehetőségének legitimálása minden történelmi korban aktuálpolitikai kérdés volt, csak a módszerek változtak. A kulturális örökség többször is veszélybe került a történelem során politikai okok miatt.

– Otthoni könyvtár. Voltak és vannak olyanok is, akik szerint a könyvtár fogalma az otthoni könyvtár fogalmára fog redukálódni.

E válaszkísérletek sokfélesége is jól mutatja, hogy milyen ellentmondásos a könyvtárak szerepének és lehetőségeinek megítélése. A válaszkísérletek tartalmaznak ugyan részzigazságokat, de mindegyik vélekedés mellé és ellenében is nagyon sok érvet fel tudnának sorakoztatni a laikusok és a szakértők egyaránt.

Mire is valók a könyvek?

Egy civilizált nemzet identitása miatt nagy jelentősége van annak, hogy kultú-

rájának, történelmének és irodalmának irásos bizonyítékait megőrizték. Minden kor felteszi a maga kérdéseit, s ezekre a kérdésekre ugyanazokból a forrásokból kíván válaszolni. Emiatt a könyvek nem tekinthetők egyszerű „termékeknek” vagy „információhordozóknak”. A generációkon át hagyományozódó könyvek megőrzésének a célja az, hogy bárki, akit érdekel, hozzájuk tudjon férni. A hozzáférés lehetősége viszont ellentmond a megóvás követelményének. Hisz optimális tárolás esetén a könyvekhez nem lehetne szabadon hozzájutni. Ha viszont korlátlanul hozzáférhetővé tesszük őket, akkor az utókor számára nem tudjuk megfelelő állapotban megőrizni.

A legfontosabb kérdések

Az eredményes és céltudatos tevékenységhez a könyvtáraknak olyan jövőképre van szükségük, melynek alapján megfogalmazható a könyvtár „küldetés-nyilatkozata”. A reális jövőkép kialakításához azonban sok kérdést meg kell válaszolnunk. Először is azt kell tisztáznunk, hogy „kiknek” és „mikor” kell(ene) a válaszokat megtalálni? A „kiknek” kérdésre viszonylag egyszerű a felelet:

- a döntéshozóknak – politikusoknak;
- a kulturális élet szakembereinek;
- a könyvtárüggyel foglalkozó szakembereknek;
- a könyvtárak fenntartóinak;
- a könyvtár vezetőjének;
- a könyvtárosnak.

Ám ahogyan haladunk a gyakorlati megvalósulás színterei felé, egyre nyilvánvalóbbá válik: azzal, hogy a könyvtáros megfelelő válaszokat talál arra a kérdésre, hogy mi az általa vezetett könyvtár jelenlegi szerepe, mik a feladatai, csak a lelkiismeretét nyugtathatja meg. Hiszen ahhoz, hogy bármi is megvalósulhasson ebből, az összes többi, felette lévő szint egyetértése és mindenféle értelemben vett támogatása is szükséges. Ezek a szintek pedig sok esetben „agyonyomják” a könyvtárügyet, mellékes, sokdrangú kérdésként kezelve azt.

A „kiknek” kérdése után próbáljuk

megválaszolni a „mikor” kérdését. Ez már jóval nehezebb feladat, hiszen négy évenként új megváltók jönnek, és új falovakból új messiások hirdetik a „szébb jövőt”. Tehát mikor kell válaszolni?

- a jövő társadalmi berendezkedéseinek megtervezésekor (prioritások);
- a kulturális és oktatási terület megtervezésekor;
- a könyvtárügy stratégiai fejlesztésének kialakításakor;
- egy-egy könyvtártípus stratégiai céljainak kialakításakor;
- egy adott könyvtár stratégiai céljainak kialakításakor.

Két, témánk szempontjából rendkívül fontos fogalom van itt: prioritások és stratégia. A megfelelő stratégiai tervezéshez ugyanis elengedhetetlenül szükséges a prioritások felállítása. Azonban hiába tudom, hogy mit akarok kiemelten kezelni, ha ennek megvalósításához nem rendelkezem megfelelő stratégiai tervvel. A stratégiai terv fontos része a források feltárása, azonban ezek hosszú távon tervezhető biztosítását a döntéshozók sok esetben feláldozzák az aktuálpolitika oltárán.

Mert jó ma az, hogy törvény írja elő az iskolai könyvtárak létrehozásának és fenntartásának szükségességét. Jó, hogy 1998-ban „pántlikás pénz” állt rendelkezésre az iskolai könyvtárak és az iskolai informatikai rendszerek fejlesztésére. De nem jó, hogy 1999-ben ezt a pénzt csökkentették, és ismét bekerült a települések „nagy kalapjába”, ami sok helyen előrevetítette az „átcsoportosítás” lehetőségét.

A másik kulcsszó a stratégia. Magyarországon egy múltba néző rendszerváltás zajlott le. Valahogy úgy volt, hogy mindenki mást akart, de ami kijött belőle, azt senki sem akarta. Az azóta eltelt időszakot a jövőképek és stratégiák hiánya jellemezte. Ezért is örömteli dolog, hogy a közelmúltban a Miniszterelnöki Hivatal felkérésére kiváló szakértői gárda elkészítette azt a tanulmányt, mely remélhetően a magyar információs társadalom stratégiája kidolgozásának egyik alapdokumentuma lesz.

A jelenlegi világtrendek sora és Ma-

gyarország Európai Unióhoz való csatlakozásának folyamata ezeket a lehetőséghatárokat ma nagymértékben kibővítette! E kibővült lehetőségeket figyelembe véve kell elkészíteni a könyvtárak cselekvési programját, mely a politikai megfontolásokat is figyelembe vevő szándékolt döntések összehangolt rendszerét tartalmazza. A távlati tervezéshez ismernünk kell a jövőképet alakító legfontosabb politikai, gazdasági, társadalmi és szociális tényezőket. A stratégia elkészítéséhez tervekkel, programokkal, fejlesztési koncepciókkal, forgatókönyvekkel, prognózisokkal és jövőképekkel kell rendelkezünk.

A könyvtárügy fejlődése szempontjából azonban számunkra még fontosabbak a szakterületünket érintő fejlődési irányok, trendek. Ezek alapján ma a következőket kell megvizsgálnunk:

– Mit jelent a globalizáció a könyvtárügyben?

– Mit jelent a világméretű együttműködés?

A könyvtári munka többek között adatbázisok kezelését is jelenti. A globalizáció során azonban nemcsak adatbázisok kezeléséről, hanem egyre inkább adatbázisok egymás közötti kommunikációjáról van szó. Ez pedig olyan humán interakció keretében történik, amelyben a könyvtáros kulcsszerepet tölt be.

Világméretben azt mondhatjuk, hogy még alig kezdődött meg a kéziratok és archív anyagok gépi feldolgozása. Az is igaz viszont, hogy az Internet megjelenésével ma már egyre több országra vonatkozó gyűjteményt megtalálhatunk. Az átalakuló világnak van néhány olyan jellemzője, amelyre munkánk során oda kell figyelünk:

– az információszerzés és feldolgozás lehetetlen mértékű felgyorsulása;

– az alternatív információforrások megjelenése;

– egy olyan nemzedék tagjainak megjelenése, akiknek akár még arra is van esélyük, hogy sikeresek legyenek. Ők azok, akikkel meg kell tanulnunk együtt dolgozni.

A nemzetállamok funkcióvesztésének, a hálózati nemzedék megjelenésének, (1) az

új közösségiségnek, az individualizációnak, a globalizációnak a korábban különös hangsúlyt kap az identitás kérdése. Az Európai Tanács kulturális alapelvei szerint a cél az, hogy minden ország őrizze meg kulturális identitását, mert csak ez tudja biztosítani a világ sokszínűségének kívánatos fennmaradását. Az alapelv egyértelmű, a cél nemes, de például az ehhez a kérdéskörhöz tartozó kisebbségi nyelvhasználat ma is konfliktusok és politikai ellentétek állandó forrása. A nemzetnyelvi identitás megőrzésének jó eszköze és terepe lehet az Internet, s az ehhez való hozzáférést az iskolai könyvtár is biztosíthatja.

A könyvtár újfajta szerepének kiteljesítéséhez a szereplők közötti együttműködésre és egyensúlyra van tehát szükség. Együttműködésre a források megteremtése, a szolgáltatások és a tapasztalatok átadása terén. Egyensúlyt kell teremteni a legkorszerűbb információs és kommunikációs technológia és az emberi kommunikáció között olyan módon, hogy az alkalmazott technológia az emberi kommunikáció kiegészítő eszközeként szolgálja a gyorsabb és hatékonyabb hozzáférést.

Megváltozott szerepek

Mik a szerepváltás szükségszerűségének okai és indokai?

– Egyfajta paradigmaváltás zajlik le. Az információs társadalomban a tudás maga az erőforrás!

– Alapvetően megváltoznak az információszerzési és használati módszerek.

– Még ma is fontos a könyvtáros közvetítő funkciója, ehhez azonban ma a megfelelő szakmai ismeret mellett a „számítógépes írástudás” képessége is szükséges. Ennek megléte esetén a presztízszünk is emelhető.

– A korrekt válaszokhoz maximálisan együtt kell működni a használókkal!

– Velük együtt kell megfogalmazni a kérdéseket, és a megválaszolásához szükséges kapaszkodókat is magunknak kell kialakítani és felépíteni.

A könyvtáros megszűnt „minden titkok tudójának” lenni. Információátadó funk-

cióját csak úgy tudja megtartani, ha együttműködik a használókkal. Az a könyvtár és az a könyvtáros tudja presztízsét megtartani, amelyik és aki meg tud felelni e megváltozott igényeknek.

Ebben a globalizálódó világban, ahol a homo sapiens egyre inkább homo informaticussá alakul, meglepte a kutatókat az a tény, hogy mennyire felértékelődött a lokalitás szerepe. Mennyi új „helyi csoda” született, mely a globális hálózatok segítségével lokális értékek megőrzését, fejlesztését és átadását tűzte ki célul.

Az információs társadalom veszélyeit kutatók szerint a társadalom 75-80 százalékat a végleges leszakadás veszélye fenyegeti. Ebben a világban a könyvtárak egyik legfontosabb szerepe a társadalmi esélyegyenlőség szolgálata! Ez pedig már életminőséget befolyásoló tevékenység, melyet a könyvtár jó emberi légkörben, fogódzók adásával segíthet. Az információs társadalom új „agorákat” nyit meg, melyek közül éppen a könyvtár az egyik!

A könyvtár ezeknek a feladatoknak csak úgy tud megfelelni, ha a könyvtárosnak sikerül az új lehetőségeket az emberi kapcsolatok, az emberi kommunikáció szolgálatába állítania. Ehhez egy újfajta közvetítői attitűd kell. Ennek legfontosabb elemei: a hivatás- és feladattudat, rengeteg figyelem, nagyfokú segíteni akarás. És még valami, ami ma még egy kicsit szokatlan és nem ennyire egyértelmű: a mainál több alázat és szerénység. Mert ma még az is előfordulhat, hogy akár egy gyerek is többet tud nálunk a jól felszerelt könyvtárunk lehetőségeiről!

Persze az igazi nagy kérdés azért ezek után is mindnyájunkban felmerülhet: hoz-

e a fejlett technika fejlett emberi kapcsolatokat? A gépek segítségével megspórolt időt arra tudjuk-e fordítani, hogy „emeberről éljünk”?

Mik tehát ma a könyvtárak feladatai?

- adatok és információk közvetítése;
- értéknövelt szolgáltatások készítése és közvetítése;
- információkezelési, szervezési és értékelési tapasztalatok közvetítése, az információs intelligencia növelése;
- alkalmazható szabályok, normák „előrejtésére”;
- a szocializáció segítése.

Egyetértek *Torsten Husén*: „Az oktatás világproblémái” című könyvének azon

megállapításával, mely szerint minél magasabb egy nép (nemzet) átlagos iskolázottsági szintje, annál gyorsabban képes reagálni a megváltozó körülményekre. Ma nemcsak a könyvtárügy sorsa múlhat a gyorsaságon, alkalmazkodóképességen és kreativitáson.

Nagy feladat vár a magyar könyvtárakra. Az élethosszig tartó tanulás követelménye, az önálló tanulás szüksé-

gessége, a távoktatás fokozatos elterjedése a közkönyvtárak, a szakkönyvtárak, az iskolai könyvtárak szerepének átalakulásához vezet.

A könyvtárak mobilizálható komponensei egyre gazdagabbak. A számítógépek jelentősége a könyvtári katalogizálás és a levéltári munka terén egyértelmű, és számos program, valamint esemény is felhívta a figyelmet ennek lehetőségeire a világban. Egy teljes nemzetközi katalógus a 18. század könyveiről nemrégiben készült el, és arra szolgál jó példával, hogy az egyezményes formátumot és katalógus-szabványokat mennyire hatékonyan lehet

Az információs társadalom veszélyeit kutatók szerint a társadalom 75-80 százalékát a végleges leszakadás veszélye fenyegeti. Ebben a világban a könyvtárak egyik legfontosabb szerepe a társadalmi esélyegyenlőség szolgálata! Ez pedig már életminőséget befolyásoló tevékenység, melyet a könyvtár jó emberi légkörben, fogódzók adásával segíthet. Az információs társadalom új „agorákat” nyit meg, melyek közül éppen a könyvtár az egyik!

alkalmazni. Vagy itt van például az UNESCO által kezdeményezett „Világ emlékezete” elnevezésű program. Ennek célja az, hogy biztosítsa a világ dokumentációs örökségének megőrzését és hozzáférését. (2) 1994 óta működik a Magyar Elektronikus Könyvtár, amely ma már több mint 3000 dokumentumot tartalmaz. A NIIF Program támogatásával indult kezdeményezéshez tavaly szeptembertől az Országos Széchényi Könyvtár biztosítja a szükséges intézményi és szakmai hátteret.

A könyvtáros csak úgy tudja a könyvtárat funkcionális rendszerként hatékonyan működtetni, ha túllép saját közösségén és hagyományos feladatkörén. A könyvtáros szakma napról-napra alakul, lehetőségei nagy sebességgel bővülnek. A köztudatban élő reál vagy humán értelmiségi könyvtáros-tanárral mellé belép a könyvtári informatikus. A „gondolkodj globálisan, cselekedj lokálisan” igazságaránk, könyvtárosokra is vonatkozik. A globális világ megélésének csak az egyik lehetséges, igaz, pozitív alternatívája a tudástársadalom. Ma már az egymástól ed-

dig elszigetelten létrejött és működő „helyi csodák” sok helyen tudnak egymásról, és az ország középső részében elkezdődött a Pest és Bács-Kiskun Megyei Tudásrégió Projekt megvalósítása. E kezdeményezéshez már több megye és térség is csatlakozott, és egy tavaly november eleji balatonfüredi informális konferencia jóvoltából az ország minden megyéjében ismerik ezt a kezdeményezést.

Megindult egy olyan erjedési folyamat, melyet figyelniünk kell, s ahol csak lehet, be is kell tudnunk kapcsolódnunk. Hiszen a kisebb településeken az iskola és a könyvtár az a hely, ahol valamiféle „tudásköz-

pont” hozható létre. Ez lehet Teleház vagy KINCS, ami Kommunikációs és Információs Csomópontot jelent. Az iskolai könyvtár szerepe definiálásának alapidokumentuma az iskola helyi pedagógiai programja, mely a prioritások kialakításával meghatározza az iskola s azon belül a könyvtár szerepét e megváltozó társadalmi erőterben.

Az Erdőkertesi Neumann János Általános Iskolában 1996. szeptembere óta indult el az ATOM (Alapfokú Térinformatikai Oktatási Módszertan) Program. Az elmúlt 3 évben a 41 fős tantestület 30.000 órát fordított arra, hogy a számítógéppel jó barátságba kerüljön. (3) Településünk a Pest Megyei Tudásrégió Projekt Tudásfolyosó alprojektjében vesz részt. A cél térinformatikai felnőttoktatási, szakoktatási központ, akkreditált pedagógusképző hely kialakítása, oktatási információs térségi központi szerep, multimédiás bázisiskola kialakítása, részvétel a Sulinet-Írisz program tartalomszolgáltatási fejlesztésében, stb. Ehhez egy olyan tudásközpont kialakítására van szükség, amelynek az iskolai könyvtár szerves része.

A mintegy 6000 kötetes iskolai könyvtárunk egyre inkább forrásközponti szerepet tölt be. A nyilvántartás és a kölcsönzés már számítógépes program segítségével történik. A közeljövőben tervezzük 2-3 multimédiás, Sulinet hálózatba bekapcsolt gép beszerelését (az első világban, a világ legfejlettebb részén az Internethez való hozzáférés legfontosabb helye a könyvtár). A kollégák igényeinek megfelelően tartom a könyvtárismereti órákat, a szaktanárok által tartandó könyvtári órák legfőbb akadálya a helyhiány. Napi gon-

A kisebb településeken az iskola és a könyvtár az a hely, ahol valamiféle „tudásközpont” hozható létre. Ez lehet Teleház vagy KINCS, ami Kommunikációs és Információs Csomópontot jelent. Az iskolai könyvtár szerepe definiálásának alapidokumentuma az iskola helyi pedagógiai programja, mely a prioritások kialakításával meghatározza az iskola s azon belül a könyvtár szerepét e megváltozó társadalmi erőterben.

dokkal küzdünk, de úgy tartjuk, hogy aki a lehetetlennek látszó dolgokba nem mer belevágni, az a lehetőségeket sem fogja megvalósítani.

Végezetül hadd idézzek egy gondolatot a finn Észak-Karéliai Tudásrégión Programjából (www.inco.hu), melyet nagyon tanulságosnak tartok: Ma a valóságos világban élünk, dolgozunk, tanulunk, szórakozni pedig a virtuális világba „járunk”. Jó lenne, ha a jövőben ez megfordulna: a virtuális világot munkára és tanulásra használnánk, s a megóvott, féltve őrzött valós világot választhatnánk szórakozásunk, kikapcsolódásunk színteréül.

Irodalom

A mai világ és a jövő foratókönyvei 1. Szerk.: VARGA Csaba és TIBORI Tímea. Nemzeti Stratégia 2020-ig Könyvek c. sorozat. Kapu Kiadó, Bp, 1997.

Magyar jövőképek 2. Szerk.: VARGA Csaba és TIBORI Tímea. Nemzeti Stratégia 2020-ig Könyvek c. sorozat. Kapu Kiadó, Bp, 1998.

Mi a jövő? Szerk.: BOGNÁR Vilmos, FEHÉR Zsuzsa, VARGA Csaba. OMF-B-ORTT-HÉA Stratégiakutató Intézet, Bp, 1998.

Zöld könyv az információ társadalomról Portugáliában. Információs Társadalom Könyvek 2. OMF-B-ORTT-HÉA Stratégiakutató Intézet, Bp, 1998. 47-50 old.; 54-65. old.

Információs Világjelentés 1997-1998. Szerk.: VARGA Csaba. Információs Társadalom Könyvek 4. Magyar UNESCO Bizottság-ORTT-HÉA Stratégiakutató Intézet, Bp, 1998.

Megérteni a globalizációt. Szerk.: MOLNÁR János, KISS Endre. Friedrich Ebert Alapítvány, Bp, 1999.

HUSÉN, Torsten: *Az oktatás világproblémái.* Kerkaban Kiadó, Bp, 1994.

Az iskolai könyvtár. Szerk.: CELLER Zsuzsanna. OPKM, Bp, 1998.

NYÍRI Kristóf: *Globális társadalom és lokális kultúra a hálózottság korában.* Magyar Tudomány, 1998/11 sz. 1286-1297. old.

MAGYAR Gábor: *A telematika és a fenntartható társadalom.* Magyar Tudomány, 1998/11 sz. 1298-1310. old.

Az INCO című Internetes újság 1, 2. számának anyagai (www.inco.hu).

Adatbáziskezelők Országos Konferenciája. Bp, 1998. (FONYÓ Istvánné, GYÜRE Péter, BOBOKNÉ BELÁNYI Beáta előadásai)

Z. KARVALICS László: *A gyermek második évszázada.* Internet Kalauz, 1999/12. sz. 58-59. old.

Jegyzet

(1) Az Internet Kalauz decemberi számában Z. KARVALICS László írását ajánlom figyelmükbe, melyben Don TAPSCOTT: „Digitálisként felnőni” című bestsellere kapcsán ír a billentyűzetten formálódó net-nemzedékről. Mi legjobb esetben is csak „használjuk” a számítógépet. Ez a nemzedék azonban már „számítógépezik”. S ez nagy különbség.

(2) A kezdeti terv Prága, Szentpétervár, Moszkva városaiiban, valamint Bulgáriában és Jemenben található kéziratok digitalizálását tűzi ki célul. A „Világ emlékezete” Nemzeti Bizottság ma már tíz országban létezik.

(3) Az „ATOM Program”-ot részletesen megismerheti az INCO 2. számából. (www.inco.hu)

Beély Gábor

A Szabó Ervin Könyvtár új székháza

A fejlesztés célja, hogy a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár (FSZEK), amint a főváros egyik legértékesebb közgyűjteménye jelenlegi helyén kibővülve méretében, funkcióiban és szolgáltatásaiban korszerű, minden igényt kielégítő nagyvárosi könyvtárrá válhasson. A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár rekonstrukciójával és bővítésével tervezett székház-együttest a könyvtár meglévő három, egymáshoz csatlakozó épületéből alakítjuk ki.

W jelű épület: Budapest, VIII. Szabó Ervin tér 1., Wenckheim-palota (müemlék)

R jelű épület: Budapest, VIII. Reviczky u. 3. (egykori lakóépület)

B jelű épület: Budapest, VIII. Baross u. 18. (új épületrész, egykori lakóépület helyén)

A palota építtetője gróf *Wenckheim Frigyes* volt (1842-1912). Az építkezést 1886-ban kezdték meg és 1891-ben fejezték be. A fényűző eklektikus főúri palota tervezője *Meining Artur* (1853-1904), német származású építész. 1926 végén a Főváros megállapodott az épület megvételéről az örökösökkel. A könyvtárrá történő átalakítási munkák 1927-től 1931-ig foly-